

halv Snæs Nar, at Meningsforkel om Finansloven har fundet sin Løsning paa denne Maade. Det er ydmygende at skulle sige dette; det er ydmygende, at det skal være nødvendigt at fremhæve, at Forsætningen for en Gangs Skyld er bleven respekteret her i Landet. Saa meget større Grund er der imidlertid til at lægge Vægt derpaa, som der i Fællesudvalget fra en vis Side har været udfoldet ihærdige Bestræbelser for at forhindre denne Løsning og for at fremtvinge en Afgørelse, der vilde have været en Fornægtelse af Folketingets forfatningsmæssige Ret. Og naar vi nu ere naaede til denne Løsning, saa lad os være enige om, at vi have Grund til fra begge Ting's Side at glæde os derved. Her er ikke Tale om Sejr eller Nederlag, hverken for Folketing eller for Landsting; Sejren er Forsætningens, som i lige Maal værnere om begges Ret. Her er ikke Tale om, at den ene er Sejrherre og den anden overvunden; her staa over for hinanden to ligeberettigede, som gensidig respektere hinandens Ret. At vi ere naaede efter mange Aars Forløb omfjeder til dette Standpunkt, er den bedste og lykkeligste Udgang af denne Samling, som kunde være naaet. Det er Betingelsen for et fremtidigt sundt og tillidsfuldt Samarbejde mellem Tingene og mellem de modstaaende Partier. Jeg skylder, da vi staa her paa Finanslovens aller sidste Trin, at rette en Tak til Højres Repræsentanter i Folketingets Finansudvalg for den loyale Holdning, som de helt igennem have indtaget. Og hvis vi nu, da vi i Dag ere naaede til Finansaarets sidste Dag — idet vi maasse tør gaa ud fra, at Samlingen derefter ikke vil blive af lang Varighed — ville spørge, hvad Udbyttet af denne Samling har været, hvad Resultat den har bragt, ja, saa maa vi erkende, at Udbyttet ikke er stort, saafremt det skal maales efter Alen i Lovtidenden. Det vilde ogsaa være urimeligt at vente, at et Folketing, kommende ind som dette, efter det sidste Valg med et helt nyt Flertal, og skullende arbejde sig frem paa en helt ny Grund, at det allerede i første Samling skulde kunne fremvise store Reforme. Ogsaa det maa man jo vel vide, at det er urimeligt at vente, at der i noget Land skulde kunne gennemføres betydningsfulde Reforme uden fuldstændig Samstemning mellem Folketing og Regering. Men eet er der naaet: der er naaet en Forstaaelse, som ikke hidtil har fundet Sted; vi ere i Fællesudvalget skilte fra hinanden med Følelsen af, at vi gensidig have respekteret hinandens Ret, og at der derved er stabt et Grundlag for en fremtidig Forhandling og Forstaaelse, som ellers

vilde have været umulig. Jeg føler mig berettiget til her at gentagde nogle Ytringer, jeg fremsatte her paa Samlingens allerførste Dag, at det, som det gælder for os, er at saa genrejst Retsfølelsen her i Landet, at saa genrejst den Forsætning, under hvis Ly vi kunne arbejde sammen, som det sømmer sig Sønner af samme Land. Der er gjort et stort Skridt hentmod dette Maals Opnaaelse i denne Samling; hvis vi fortsætte paa samme Maade, kunne vi være forvisse om, at det, der er saaet, vil ogsaa bære sin Høst.

Neergaard: Jeg kan i Modsetning til den ærede Ordfører, som nu satte sig, ikke anerkende dette for at være nogen glædelig Udgang af Finanslovsforslagets Behandling i Nar. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at Forsætningen er respekteret, og at hver af Parterne har trukket sig inden for Grænserne af sin forfatningsmæssige Ret, men herom har der overhovedet ikke været nogen som helst Tvivl i Udvalget; fra første Færd have alle Parter i Fællesudvalget stillet sig paa dette Standpunkt. Det har lige fra først af været klart, at man fra hver af Siderne gav Afkald paa at søge at tvinge den anden Part til at acceptere Forslag, som denne ikke vilde gaa ind paa; dette var opgivet; ingen tænkte derpaa. Det Resultat, her er naaet, stod fra alle Sider lige fra Begyndelsen af som det, man kunde naa, saafremt ikke man kunde naa andet; men jeg vil tilføje, at en saadan Udgang som denne af Finanslovsbehandlingen er i mange Henseender overordentlig sørgelig og giver ikke gode Varsler for Fremtiden. Hvad betyder den nemlig? Den betyder, at man ender med den rene Negativitet. Man ender med det, som jeg sagde, ganske selvsølgelige, det, som man i ethvert Tilfælde kunde naa, at hver af Parterne siger Nej og fører sit Nej igennem. Det, der derimod skulde naas ved en Finanslovsbehandling, det, der vilde varsle godt for Udviklingen i Fremtiden, var jo imidlertid, om Finanslovsbehandlingen kunde være endt med positive Resultater paa de Punkter, hvorom der har været Uoverensstemmelse. Den ærede Ordfører har jo fuldstændig Uret i at sige, at dette Resultat her betyder, at for en Gangs Skyld er Forsætningen bleven respekteret. Vilde det, maa jeg spørge den ærede Ordfører, have været mindre forfatningsmæssigt, hvis man fra begge Sider var enedes, saa at der dog positivt var blevet gennemført noget af det, hvorom man var uenig? Den ærede Ordfører kan ikke paastaa dette, thi længe forinden vi havde